

Вилијам Кери

ВАЖНО!

Илустрациите за овие серии можат да се купат од повеќето канцеларии на МЕД и онлајн продавници. За да најдеш список на канцелариите на МЕД, како и на онлајн продавниците, посети ја страницата www.teachkids.eu/mk и кликни на „Локации“.

Text published by European CEF
Kilchzimmer
CH-4438 Langenbruck, Switzerland

Copyright ©1994 by Child Evangelism Fellowship
Сите права придржани. Преведено со дозвола.

Смее да се умножува за лична, непрофитна и некомерцијална употреба.
За комплетните детали во врска со правата посети ја страницата www.teachkids.eu/mk

Содржина

Лекција:

ПРЕДГОВОР	3
ЗА УЧИТЕЛОТ	4
ОБРАЌАЊЕТО НА ЧЕВЛАРОТ	5
ТОВАРОТ НА ПРОПОВЕДНИКОТ	9
МИСИОНЕРСКОТО ПАТУВАЊЕ	12
ЦЕЛТА НА ПРЕВЕДУВАЧОТ	15
ЗАДАЧАТА НА УЧИТЕЛОТ	19

ПРЕДГОВОР

Сликовитата биографија на Вилијам Кери е изработена со двојна цел: 1. да разбуди во срцата на децата длабок и траен интерес кон мисионерството и 2, да придобие работници за тоа дело.

Овие раскази се пишуваани имајќи ги предвид младите ученици. Од искуство е докажано дека расказите за мисионери се интересни за сите возрасти - деца, младинци и возрасни. Ние се надеваме дека тоа ќе се покаже особено точно за инспирирачкиот расказ за тој посветен мисионер, Вилијам Кери.

Што се однесува до текстот и илустрациите, се обидовме да ви дадеме автентичен материјал. Основната биографија е земена воглавно од книгата "Вилијам Кери", напишана од Ц. Пирс Кери во 1923 година. Сливовниот материјал требало пак да биде нацртан од уметник. И покрај тоа, портретите на Кери, Томас и Маршман (тоа се само главните) се направени од веродостојни слики и цртежи од гореспомнатата биографија.

Поважна од веродостојноста е самопрегорноста на мисионерската посветеност на Кери. Неговата сопствена проценка за самиот себе била, дека тој е многу едноставен човек на кого му недостасува способност или дарба. Тој, едноставно велел за себеси: "Можам да работам засилено." Ова е, без сомнение, повеќе отколку скромна изјава од негова страна. И покрај тоа, основната тема останува неговото одбивање да дозволи пречките да го обесхрабрат или да го натераат да се откаже од она за кое знаел дека е Божја волја за него. Бил доследен и како резултат на тоа бил употребен да го изврши она коешто изгледало невозможно. Извршил цели или делумни преводи на Библијата на триесет и четири јазици на многуте различни народи во Индија! Никогаш не се одмарал, затоа што никогаш не се вратил во родната земја.

Нашата искрена надеж е дека децата ќе бидат одушевени од овој живот, така целосно посветен на Христос. Сегашното мисионерско дело има голема потреба од нови работници, работници со длабока непоколеблива верност во Спасителот, луѓе способни да работат за Божја слава. Бидејќи децата се особено прием-

чиви на повикот за посветување на Божјата служба, да го предадеме тој повик со едноставна вера на што повеќе деца. Духот ќе повика кого сака за мисионерска служба или за проповедање. А што станува со другите? Тие се можеби повикани да помагаат со молитва и sluжење и да ја поддржуваат локалната црква.

Нашата искрена молитва е овие раскази да поттикнат и инспирираат мнозина да одговорат на повикот на Исус Христос за работници.

Од издавачот

ЗА УЧИТЕЛОТ

Овој сликовит живот на Вилијам Кери беше подготвен со намера да ви даде едно добро нагледно помагало за поучување на децата за мисиите. Честопати сме принудени да сметаме извонредно многу на нагледниот материјал - тоа е искушение на кое треба да му се спротивставиме. Запомнете дека нагледното помагало е само помагало. Заради тоа подготовката на раскажувачот и на самиот расказ, се од најголема важност.

Заради олеснување, расказот е поделен на пет глави за да може да се предаде во пет последователни лекции. Би било добро подготовката да ја започнете со тоа што најпрво ќе го прочитате целиот расказ. Тоа ќе ви овозможи еден општ поглед врз животот на тој посветен мисионер - пионер.

Потоа, повторно прочитајте ја првата глава. Не е долга и можеби ќе сакате да ја прочитате неколку пати за да запамтите некои подробности и случки. Не обидувајте се расказот да го раскажувате точно така како што е напишан. Приспособете го според потребите и способностите на децата коишто ги познавате и раскажете го со сопствени зборови. Неизоставно, послужете се со зборови коишто ќе бидат избрани од групата на возрасни деца. За секоја следна глава треба да ја извршите истата внимателна подготовка.

На крајот, кога ќе се служите со илустрациите вежбајте раскажување на расказот така како што сметате да го употребите во вашиот клас. Избегнувајте да ги покажувате брзо сликите и вежбајте како да ги вртите.

Не покажувајте ја следната илустрација додека таа не се совпадне со расказот. Ако сте добро подготвени, ќе ви биде задоволство да ги раскажете овие интересни раскази, а децата ќе ви бидат внимателни и ќе реагираат.

Ефективното претставување во голема мера ќе ги одреди посветувањето, согледувањето на мисионерскиот интерес и вашата подготовка како учител.

Забелешка

Хинди - главен локален јазик во северна Индија.

Марати - се зборува во западна Индија

Нагари - се употребува во централна, западна и северна Индија - семејство јазици со соодветни азбуки

Орија - се зборува во Ориса

Пенџаби - се зборува во Пенџаб

Санскрит - стар индиски јазик

Телугу - се употребува во источна и централна Индија

Бенгали - јазик којшто се користи во Бенгал.

Глава 1

ОБРАЌАЊЕТО НА ЧЕВЛАРОТ

Шестгодишниот Вилијам Кери и двете негови сестри беа одушевени! Татко им имаше нова работа ќе требаше да се селат! Од малата куќичка на ткајачот во долниот дел на малото англиско селце, се преместија во училишната зграда на ридот. Татко им требаше да биде новиот учител, а во оние денови - пред 200 години - училниците беа обично во куќите на учителите.

МОМЧЕТО ПРИРОДОНАУЧНИК

Слика 1 - 1

На Вилијам му се допаѓаше новата куќа многу повеќе од старата, бидејќи можеше да има своја соба. Во неа ги чуваше омилените инсекти, птици, животни и цвеќиња. Ги крстосуваше полињата и шумите за да може да собира колку што може од нив. Набргу собата почна да му изгледа како зоолошка градина. Бргу ги учеше имињата на сите работи. Знаеше за птиците, инсектите, животните и растенијата повеќе од кој и да е во целото село. Кога некој сакаше да дознае нешто посебно за некое растение или животно, луѓето му велеа: "Одведи го кај Бил Кери. Тој ќе ти каже сè за него." Вилијам беше многу љубопитно момче кое ја сакаше природата.

Слика 1 - 2

Освен што беше љубопитен, Вилијам беше многу решително и смело момче. Една, високо горе на едно дрво, кое беше тешко за качување, виде гнездо. Тој реши: "Треба да го земам тоа гнездо за мојата колекција, откако птиците ќе го напуштат."

Првиот пат, кога отиде да го земе, падна од дрвото и се повреди. Се повреди толку лошо, така што требаше да лежи со денови. Но веднаш штом се опорави, пак се качи на дрвото и го зеде гнездото. Кога го покажа на мајка му, таа беше изненадена, се насмевна заниша со главата. "Да не сакаш да кажеш, Вил, дека пак си се качил на она дрво?", рече таа. "Не можев да сторам ништо друго, мајко. Навистина не

можев. Кога ќе започнам нешто, треба да го довршам."

Тоа беа среќни години за Вилијам. Птичките го будеа рано наутро со своето чуруликање и црцорење. Тогаш тој ќе станеше, ќе ги исчистеше кафезите, ќе им дадеше свежа вода и ќе отидеше да им собере храна. На секое животно му ги носеше плодовите, семките или инсектите кое тоа најмногу ги сакаше.

Слика 1 - 3

Но кога Вилијам беше на возраст од 12 години, настапи промена во неговиот живот. Во тоа време, момчињата на таа возраст требаше веќе да избираат со каква работа ќе се занимаваат. Требаше да почнат да заработуваат за прехрана. Вилијам знаеше што сака да работи - сакаше да биде градинар. Сакаше да ја чувствува меката кафена земја и да се грижи за растењето на зелените растенија. Беше сигурен дека градинарството е најдобрата работа за него.

Но, не беше. Досега Вилијам одеше на училиште, ги подготвуваше уроците, се грижеше за домашните животни и растенијата. Не беше минувал долги часови на сонце и ветер. За да биде градинар, требаше да работи надвор по цел ден, и тоа секој ден. Од сонцето и ветерот доби лишаи и рани по рацете и лицето. Го болеа толку многу, така што не можеше да спие.

Слично како минатиот пат, Вилијам не се откажа. Беше одлучил да стане градинар. Издржа две години. Но најпосле требаше да прекине. Не можеше веќе да биде градинар затоа што се разболе. Вилијам беше смело и решително момче, нели? Истраја на она коешто го беше започнал. Мислите ли дека вие би продолжиле толку долго како него?

Преку целото тоа време Бог го набљудуваше Вилијам. Беше задоволен што Вилијам не се обесхрабрува лесно. Бог бара луѓе кои не само започнуваат да вршат нешто, туку работат

засилено за да го завршат. Тој сака такви луѓе за Својата работа.

Но градинарството беше единственото нешто кое Вилијам не можеше да го доврши. Тој не можеше да работи на сонцето, колку и да сакаше. "Што да правам сега?", се чудеше тој. "Како да заработувам за исхрана? Дали да станам ткајач, како што беше татко ми пред да стане учител?" Вилијам разговараше за тоа со татко си. Заедно решија тој да стане чевлар. Чевларството беше важна професија. И така, татко му почна да бара добар мајстор. Кога најде еден, Вилијам отиде да живее и работи кај него. На тој начин момчињата учеа занает во тоа време. Господин Кери бараше чевлар кој прави убави чевли и кој биде добар учител за неговиот син.

ЧЕВЛАРСКИОТ ЧИРАК

Слика 1 - 4

Тогаш слушнаа за еден чевлар по име Кларк Николс кој живееше наблизу во еден град. Токму тоа беше местото за Вилијам. Тој сакаше да оди да работи за г-дин Николс. Во тоа време Вилијам имаше 14 години и требаше да вети дека ќе работи седум години кај г-дин Николс! Во почетокот, татко му требаше да му плаќа на г-дин Николс за да го учи. Подоцна ќе беше платен за својата работа, но не многу. Тие седум години ќе беа долги и работата ќе беше тешка. Но Вилијам не се расколеба од сето тоа.

Дотогаш, Вилијам не беше размислувал многу за Бог. Татко му беше христијанин, но Вилијам не беше. Тој ги сакаше нештата кои Бог ги беше створил, но не мислеше за Оној кој ги беше створил цвеќињата коишто тој ги сакаше.

Кај чевларот, Вилијам работеше со едно друго момче коешто се викаше Џон Вор. Џон исто така учеше да прави чевли, но тој се разликуваше од Вилијам во едно нешто. Џон знаеше дека има потреба од Господ Исус како негов Спасител и имаше доверба во него. Честопати разговараше со Вилијам за Божјиот Збор и за Спасителот Исус. Се обидувааше да му покаже на Вилијам дека тој исто така има потреба да верува во Исус.

Вилијам гледаше колку среќен го прави Џон верата во Исус. Но не мислеше дека има

потреба од Спасител. Тогаш се случи нешто што му покажа дека има грешно срце и дека има потреба од Спасител.

Еден ден, г-дин Николс му даде пари на Вилијам и го прати да купи нешто. Додека беше во работилницата, Вилијам си купи неколку работи за себе. Но тоа што го купи, чинеше еден шилинг повеќе отколку што имаше. И така, тој зеде еден шилинг од парите на г-дин Николс.

На враќање, си мислеше што да каже за парите што ги беше зел. Што ќе каже дека се случило? Тогаш се сети дека има еден лажен шилинг - монета, којшто изгледаше речиси како вистински шилинг. Всушност таа беше направена од месинг, а не од сребро и не вредеше ништо. Тој ја стави својата безвредна пара кај парите на својот мајстор. Се надеваше дека г-дин Николс нема да забележи.

Слика 1 - 5

Но г-дин Николс имаше остри очи. Тој го виде лажниот шилинг и праша за него. И Вилијам излажа! Рече дека не знае! Тврдеше дека шилингот е дел од парите на г-дин Николс. Но строгиот чевлар знаеше дека Вилијам не ја кажува вистината. Се налути. Го погледна Вилијам строго. Вилијам ја наведна главата. Никогаш пред тоа не беше се чувствувај толку засрамен. Увиде колку грешно е да го мамиш својот мајстор и да го лажеш, и затоа жалеше. "Сигурно", си мислеше тој, "ќе ме врати дома; тој нема да држи момче кое краде и лаже. Колку лут и огорчен ќе биде татко ми!"

Но г-дин Николс не го прати дома. Тој сречно му прости на Вилијам и му дозволи да остане.

И така, Вилијам остана засрамен и тажен да размислува за стореното. За прв пат виде колку грешен беше пред Бог, којшто е свет и совршен. Се чувствувааше како секој во градот да знае колку е лош. Не сакаше никој да го види, ниту тој да гледа во некого.

ПРОМЕНЕТИОТ МЛАД ЧОВЕК

Слика 1 - 6

Сега Вилијам знаеше дека има потреба од Господ Исус Христос како Спасител. Беше

подготвен да верува во Него. Само Бог можеше да му прости. Само Бог можеше да го промени неговото грешно срце. Тој веруваше дека Господ Исус умрел за него на крстот и дека Бог ќе му ги прости гревовите заради Исус. Се помоли и побара Исус да биде негов Спасител. И од тој ден во неговиот живот настана промена.

Пред тоа, Вилијам се интересираше за нештата кои Бог ги створил. Сега сакаше да го познава Бог бидејќи го сакаше Бог и Неговиот Син Исус. Почна да ја чита и изучува својата Библија во секоја слободна минута. Реши, најпрво да ги научи јазиците на коишто е напишана Библијата. Така, тој почна да го изучува грчкиот јазик. Тоа не му се виде многу тешко, затоа што го знаеше латинскиот многу добро кога имаше само дванаесет години.

А кога не правеше чевли или кога не учеше, сакаше на другите да им раскажува за Господ Исус. Првите две личности на кои им кажа за Исус, беа неговите сестри. Колку беше радосен кога и тие поверуваа во Господ Исус како нивен Спасител.

Недолго после тоа, умре г-дин Николс и Вилијам требаше да се премести. Бидејќи сèуште требаше да го изучува чевларството, се пресели кај друг чевлар.

Слика 1 - 7

Ако мислите дека Вилијам беше зафатен со правење чевли и изучување на Божјиот Збор - тој навистина беше! Но набргу требаше да работи уште поупорно. Вилијам се ожени и требаше за заработува доволно за двајца.

После тоа почина и вториот мајстор. Немаше кој да се грижи за жената на чевларот и неговите четири деца. Можете ли да погодите кој им помогна? Во право сте. Вилијам беше добар и несебичен. Остана да раководи со чевларницата и да се грижи за семејството на својот мајстор. Работеше многу напорно, но не можеше да заработи доволно со правење чевли. Што уште можеше да прави? Како можеше да заработува повеќе пари? Имаше една идеја. Можеше да отвори вечерно училиште во селото. Многу возрасни луѓе кои не беа образувани доволно, имаа желба да учат. Тие со задоволство би му плаќале да ги учи. И така тој отвори вечерно училиште.

Вилијам беше позафатен од било кога. Правеше чевли цел ден, навечер предаваше во училиштето и сè уште наоѓаше време за го изучува Божјиот збор. Стануваше рано наутро и беше буден до доцна во ноќта.

Слика 1 - 8

Еден ден некој му донесе една книга која тој сакаше да ја прочита. Се викаше "Патешествијата на капетан Кук". Тоа беше книга со раскази за посетите на капетан Кук на далечни острови и земји. Вилијам ја сакаше географијата. Всушност, кога беше момче, таа му беше најомилениот предмет во училиштето. Другарчињата се шегуваа со него и го нарекуваа "Колумбо". Тој продолжи да се интересира за географијата како и секогаш. Многупати читаше до доцна во ноќта за возбудливите места коишто капетан Кук ги имал посетено.

Кога Вилијам читаше, голема тага му го исполни срцето затоа што читаше за племиња и народи кои никогаш немаа чуено за Спасителот. Тој се прашуваше: "Зошто да не можат и тие луѓе да чујат за Исус? Зошто да не отиде некој кај нив со добрата вест за Исус?"

Тие бедни луѓе беа изгубени и капетан Кук пишуваше дека никој никогаш нема да отиде во тие далечни земји за да го проповеда Евангелието. Тој велеше дека некои луѓе ќе отидат за да станат познати. Но беше сигурен дека никој нема да отиде за да им каже за Господ Исус. Тоа допринесуваше Вилијам да биде тажен за време на работата.

Беше ли во право капетан Кук? Не, се разбира дека не беше. Многу мисионери би отишле во далечни места за Исус, но во тоа време ги имаше само неколкумина. Се чинеше дека капетан Кук е во право. Вилијам мислеше на сите луѓе коишто имаат потреба да чујат како гревовите можат да им бидат простени. Тој сакаше тие да можат да го чујат Евангелието. Вилијам знаеше дека не може да отиде. Сè што можеше да стори, беше да мисли, да чита и да се моли за тоа. Бидејќи така мислеше, така и стори - тој се молеше секој ден за луѓето коишто никогаш немаа чуено за Спасителот.

Но момчето коешто ја сакаше природата и беше упорно во завршувањето на она што го започнуваше, сега беше возрасен маж кој му

припаѓаше на Бог. Што мислите, каков план имаше Бог за Вилијам Кери? Следниот пат ќе чуеме за некои изненадувања во животот на тој човек којшто сакаше другите да чујат дека Господ Исус може да ги спаси од нивните гревови.

Глава 2

ТОВАРОТ НА ПРОПОВЕДНИКОТ

Ајде да ви поставам неколку прашања на кои треба да си одговорите во срцето. Верувате ли во Господ Исус како ваш Спасител? Верувате ли дека Тој е Единствениот кој може да ги спасува луѓето од нивниот грев? Се обеспокојувате ли кога знаете дека многу момчиња и девојки, мажи и жени не знаат за Господ Исус? Тие се изгубени во гревот. Тие не го знаат патот кон небото. Да ли би сакале да учествуваат во таа прекрасна работа, да им кажете за Исус?

ЗАФАТЕНИОТ ЧЕВЛАР

Последниот пат чувме како едно бедно чевларче, Вилијам Кери, разбра дека има потреба од Спасител. Чувте како тој поверува во Господ Исус и како сакаше да им каже на другите за Него. Каков среќен човек стана Вилијам! Запомнете - преку денот тој требаше да прави чевли, а навечер да предава во училиштето за да заработува за храна. Кој може да ни каже, што друго правеше тој? Во секоја слободна минута учеше. Умот и срцето на Вилијам беа гладни за учење. Ја проучуваше Библијата, учеше грчки, латински, еврејски, географија и сè друго што можеше. Сакаше да знае повеќе, за да може да му служи на својот Спасител.

Луѓето во селото видоа колку нивниот презафатен чевлар и учител го сакаше и изучуваше Божјиот Збор. Некои од нив го замолија да ги поучува во црквата во недела. Набргу и другите села чуја за него и го молеа да оди таму и ним да им проповеда. Со радост Вилијам Кери патуваше многу километри до малите цркви во селата. Во лето или зима, по дожд, по снег или сонце, тој одеше да проповеда. Ништо не му причинуваше толку радост колку можноста да поучува од Божјиот Збор и да им кажува на другите за Исус.

Слика 2 - 1

Сепак Вилијам честопати беше тажен. Додека учеше географија, тој беше направил глобус од парченца од различно обоена кожа. -9-

Исто така беше залепил неколку листа хартија и нацртал голема карта на светот. Беше ја закачил на ѕидот до тезгата. На неа беше напишал колку луѓе живеат во секоја земја, каков јазик зборуваат и на какви богови се клањаат.

Секој пат кога младиот чевлар ќе ја погледнеше својата карта или глобусот, стануваше тажен. Во деведесет и девет земји во светот луѓето се поклонуваа на непознати идоли наместо на единствениот Бог. А во педесет и три земји луѓето беа муслимани. Тие дури не веруваа ниту во Исус.

Кога Вилијам размислуваше за милионите луѓе изгубени во гревот, очите често му се полнеа со солзи. Многупати кога погледнуваше во својата карта, солзи му се тркалаа по образите. Срцето го болеше. Тој ја споделуваше Божјата љубов за изгубените луѓе во светот. Но што можеше да стори еден обичен чевлар? Тој можеше само да се моли секој ден за тие луѓе.

Вилијам продолжуваше да прави чевли, да предава, да учи и да се моли. Тој беше жеден целото време да го поминува во учење и проповедање, но требаше да прави и чевли за да живее.

Еднаш, еден човек му рече дека тој е луд затоа што сака да проповеда и рече: "Ти ќе си ја упропастиш трговијата со чевлите."

"Мојата трговија", одговори Вилијам, "е да работам за Бог. Јас само правам и поправам чевли за да си ги подмирам трошоците."

Слика 2 - 2

Еден друг човек, за кого Вилијам правеше чевли, беше поразумен и пољубезен. Еден ден, ког Вилијам му однесе една торба со чевли на тој човек, тој праша: "Колку заработуваш неделно со твоето чевларство?" "Околу девет или десет шилинга, сер", одговори Вилијам. Очите на човекот светнаа од среќна идеја.

"Добро. Имам нешто да ти кажам. Нема повеќе потреба да правиш чевли за мене." Вилијам трепна со чудење, но човекот се насмевна.

"Оди учи и проповедај. Јас ќе ти давам по десет шилинга неделно."

Радосниот чевлар топло му заблагодари на човекот и на Бог. Знаеше дека Бог му вложил во срцето да му помогне. Сега имаше време да учи и да стане комплетен проповедник. Така и стори.

МЛАДИОТ ПРОПОВЕДНИК

Но додека Вилијам проповедаше, не можеше да ги заборави сите луѓе во другите земји коишто немаа проповедници и цркви - кога би можел само да им помогне. Тој им зборуваше на своите пријатели, проповедници и за тие луѓе. "Ние треба да сториме нешто за неверните луѓе", велеше тој. Но проповедниците беа сите постари од Вилијам и си мислеа дека тој е едноставно млад ентузијаст со големи идеи. Тие не обратија големо внимание на она кое тој им го велеше. Но Вилијам не очајуваше. Секогаш кога имаше можност, тој велеше: "Ние треба да испратиме мисионери во земјите кои го немаат Божјиот збор."

Еден ден на еден проповеднички состанок, претседателот прашал: "Има ли нешто за кое треба да дискутираме?"

Слика 2 - 3

Вилијам стана и гласно праша: "Г-не, Исус рече: одете по целиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание. Да поразговараме за овие Негови зборови. Не ли ви се чини дека тој им рече на своите ученици и на нас да го проповедаме Евангелието во сите земји?" Надежта на Вилијам беше дека проповедниците ќе разберат дека Господ Исус сакаше сите ние да помогнеме со тоа што ќе им кажеме на луѓето насекаде за Него.

Слика 2 - 4

Претседателот на состанокот не беше задоволен. Тој рече сурово: "Седни, млад човеку, седни. Ако Бог сака да ги преобрати неверниците, тој ќе го стори тоа и без нашата помош."

Вилијам седна тажно. Проповедниците едноставно не го сфаќаа тоа! Бог сакаше секој на овој свет да чуе дека Господ Исус е Неговиот Син и единствениот Спасител. "Зашто Бог толку го засака светот што го даде Својот Единороден Син за да не погине никој којшто верува во Него, туку да има вечен живот." (Јован 3:16). Но како можеа луѓето да знаат за тоа ако немаат Библии и ако никој не им каже?"

"Што можам да сторам?" - се прашуваше Вилијам. "Како можам да им помогнам на христијаните да видат дека треба да испратат мисионери во други земји?" Тој мислеше и се молеше за тоа, проповедаше за тоа и зборуваше на секој кој сакаше да чуе. Најпосле, еден човек, кој го сретна, рече: "Добро, зошто не напишеш соопштение, да објасниш зошто треба да испраќаме мисионери по далечните земји? Отпечати го и дај го на луѓето по црквите да го читаат."

"Би сакал да го сторам тоа", одговори Вилијам. "Но не мислам дека можам да го пишувам доволно добро. Освен тоа, не можам да платам за печатењето."

"Ти напиши го, рекол човекот, "јас ќе ти дадам пари за печатењето."

Тогаш Вилијам разбра дека Бог сака тој да го напише соопштението и затоа му пратил друг пријател за да му помогне.

Слика 2 - 5

Вилијам учеше упорно, се молеше многу и мислеше долго. Тогаш почна да пишува. Пишуваше за сите земји и острови по светот, пишуваше за милионите луѓе коишто немаат кој да им каже за Исус.

Најпосле прогласот беше напишан, отпечатен и даден во црквите. Ќе сакаат ли луѓето да го прочитаат, ќе сакаат ли да видат што Бог сака од нив да направат? Вилијам се молеше ревносно за да го разберат и многумина од нив го разбраа. Тие се загрижија за многуте луѓе коишто никогаш не беа чуле за единствениот пат за спасување.

ПОЧЕТОКОТ НА МИСИЈАТА

Во тоа време проповедникот го покани Вилијам да зборува на еден од нивните собири. Вилијам ја проучуваше Библијата и го помоли Бог да му покаже што да каже.

Слика 2 - 6

Тој застапа пред проповедниците и проповедаше со цело срце. Им рече дека Бог сака тие да ја понесат добрата вест за Исусовата љубов, на луѓето во сите земји. "Бог е верен", рече тој, "тој ќе ни помогне да ја извршиме таа работа за Него. Ние треба да му се довериме на Бог. Треба да имаме искуство со Бог."

Во собата беше многу тивко. Проповедниците слушаа многу внимателно. Беа трогнати. "Сигурно", си мислеше Вилијам, "сега ќе сторат нешто за да го дадат Зборот Божји на оние коишто имаат потреба од него." Но тие не сторија ништо. Не можеа да видат како една мала група од бедни селски проповедници може да стори нешто за изгубените во другите земји. Почнаа да зборуваат за други работи и се подготвија да си одат дома.

Слика 2 - 7

Разочарувањето на Вилијам беше толку големо, што тој си мислеше дека нема да може да го издржи. Тогаш ја грабна раката на својот пријател Ендрју Фулер. "Господине", извика тој треперејќи, "ништо ли нема да се преземе?"

Одеднаш Г-дин Фулер разбра дека Бог бара од нив да сторат нешто. Тој стана со Вилијам и ги молеше другите да размислат што Бог сака тие да сторат за да им помогнат на изгубените. Најпосле проповедниците решија да формираат мисионерско друштво. Нивните цркви, рекоа тие, ќе испратат мисионери. Сега тагата на вилијам се претвори во среќа. Бог одговори на неговите молитви.

Но кој би сакал да биде нивниот прв мисионер? И во која земја требаше да го испратат? Проповедниците чуја за еден верен лекар, по име Џон Томас, којшто бил во Индија. Го за молија г-дин Томас да дојде да им раскаже за таа земја. И тој дојде. Им раскажа за големите потреби на милиони бедни мажи и жени, момчиња и девојки, коишто никогаш немале чуено за Исус. "Повеќе од сè, сакам да се вратам

во Индија", рече тој, "но имам потреба од мисионер којшто треба да дојде со мене."

Вилијам седна на работ на столот. Срцето го болеше за луѓето коишто имаа потреба. Очите му се исполнија со солзи. "Колку би сакал да отидам", мислеше тој. Тогаш, како да го слушна Бог како му вели: "Тоа е она што сакам да го сториш".

Лицето му огреа со радост. Вилијам стана на состанокот и рече: "Јас ќе отидам со д-р Томас." Д-р Томас беше толку изненаден од таа вест, што скокна и широко го прегрна зачудениот Вилијам. И проповедниците исто така беа радосни. Тие веруваа дека Божјата волја е Вилијам да биде нивен мисионер.

Слика 2 - 8

Другиот ден организираа посебна богослужба. Проповедниците ги положија рацете врз главата на Вилијам и се помолија за него. Тие ветија дека никогаш нема да забораваат да се молат за него и да му помагаат додека се живи.

Така Вилијам Кери, којшто беше беден чевлар, беше избран да биде испратен како прв мисионер од Англија во Индија. Сигурен сум дека ќе сакате да чуete за неговото опасно, долго морско патување и за необичните работи што тој ги виде во таа голема, таинствена земја.

Глава 3

МИСИОНЕРСКОТО ПАТУВАЊЕ

Зошто се тркалаа солзи по образите на Вилијам Кери, кога тој ја гледаше својата карта на светот? Дали некогаш сте биле тажни затоа што милиони деца, мажи и жени не го познаваат Исус како свој Спасител?

Ако Бог посака вие да работите за него во друга земја, што ќе кажете? Како ќе се чувствувате?

Вилијам Кери беше полн со среќа и зачуденост за Божјата милост кон него. Да мисли дека ќе отиде во Индија како мисионер?! Изгледаше премногу добро за да биде вистина. Тој никогаш не бил посреќен.

Но не беа сите така среќни како него. Татко му на Вилијам мислеше дека тој полудел. Жена му рече дека сосема сигурно нема да отиде со него. И луѓето во нговата црква го сакаа толку многу што не сакаа да му дозволат да ги остави. Тоа му беше тешко и го растревожи, но тој рече цврсто: "Тоа е Божјата волја и не можам да бидам непослушен. Јас треба да отидам!"

ОПАСНОТО ПАТЕШЕСТВИЕ

Слика 3 - 1

Неколку месеци подоцна, Вилијам се качи на брод за Индија. Срцето му се прелеваше од благодарност кон Бог, затоа што не беше сам. Жена му, децата и д-р Томас заминаа со него. Бог ѝ беше дал на жена му желба и радост да отиде со него, а на луѓето во неговата црква задоволство што нивниот проповедник може да отиде да проповеда на оние коишто не чуле за Исус.

Тие се молеа за него. Момчиња, девојки, мажи и жени ја штедеа секоја пара за да помогнат да се плати долгото патување. Другите цркви помагаа исто така.

За Вилијам тоа беше среќен ден кога отпатува за Индија. Тој беше возбуден и трогнат. Не можеше да поверува дека навистина заминува.

Слика 3 - 2

Малечкиот брод бавно се лизгаше од англискиот брег кон океанот, и започна долгото, бавно патување. Ден по ден, недела по недела, бродот пловеше понатаму. (Покажете го на картата патот по којшто тие тргнаа заобиколувајќи ја Африка.) Понекогаш океанот сјаеше син и спокоен. Тогаш бродот пловеше спокојно по водата. Друг пат, ужасни бури ќе се надигнеа, а океанот беше сив и лут. Еднаш еден голем бран удри во бродот и тешко го оштети. Единаесет дена им требаше на морнарите за да го поправат. Друг пат ветровите и водените струи беа толку силни, што нивниот брод дури се враќаше наназад. За цел месец тие не стигнаа никаде.

Што правеше Вилијам за тие недели на палубата на бродот? Мислите дека така си седеше на палубата и одмараше? Сите, освен Вилијам. Со часови тој го изучуваше Бенгали, еден од јазиците во Индија, и работеше долго и упрно со д-р Томас за да започнат да ја преведуваат Библијата на тој јазик. Луѓето во Индија имаа потреба од Зборот Божји на својот јазик.

Слика 3 - 3

Кога Вилијам не учеше или не помагаше во преводот, водеше библиски лекции за другите луѓе на бродот, а во неделите организираше богослужби за нив. Тоа му беше животната радост, да им кажува на другите за Господ Исус. Дома, на океанот, и каде и да беше, Вилијам беше мисионер. И ние како него треба да бидеме мисионери таму каде што сме.

ПРИСТИГАЊЕТО ВО ИНДИЈА

Најпосле, после пет месеци, малиот брод доплови до едно пристаниште во Индија. Сите на палубата застааа покрај оградата за да гледаат. Децата скокаа нагоре и надолу од возбуда. Возрасните се насмевнуваа и се поздравуваа. Вилијам му благодареше на Бог

затоа што ги доведе безбедно, по долгото патување од 15.000 милји од Англија.

Кога Вилијам и семејството го напуштија бродот, тој се загледа во сите тие луѓе облечени во бело, со темни лица како сатен и почувствува една голема топла љубов кон нив. Тој не можеше да го дочека денот кога ќе може да им зборува за Исус.

Но првото нешто што Вилијам го стори во новата земја, беше да најде куќа за своето семејство. Каде можеше да најде? Тој не знаеше каде да бара. И веднаш сè почна да оди на лошо. Г-ѓа Кери и едно од децата се разболеа. Храната и другата стока беа многу скапи. И пред да можат да сфатат, парите им завршија. Кога отидоа да се преселат во една куќа за која беа чуле, некој друг веќе живееше во неа.

Што можеа да сторат? Беа во непозната земја, без дом, без храна и без пари. Што би сториле вие? Вилијам се молеше и се довери на Бог, Тој да се грижи за него.

Слика 3 - 4

И Бог се погрижи. Точно тогаш кога не знаеја што да сторат, Бог им испрати некого да им помогне. Еден љубезен англичанец, којшто носеше пушка, помина покрај нив со своето куче. Тој беше изненаден што гледа други англичани во тој дел на Индија. Застана да поразговара со нив и ги покани кај него дома.

"Дојдете со мене", рече тој, "вие имате потреба од место каде да живеете, а јас имам голема куќа со многу соби. Би се радувал да ми бидете гости толку долго, колку што сакате."

Тие останаа во домот на англичанецот додека г-ѓа Кери и момчето оздравеа и додека најдоа место за живеење и малку пари. Вилијам пак му заблагодари на Бог за Неговата грижа.

ПРВИ ВПЕЧАТОЦИ

Набргу Вилијам беше зафатен со работа и изучување на Индија. Му се чинеше дека каде и да погледне, има луѓе. Тој никогаш не беше видел толку многу луѓе. Оваа земја беше пренатрупана со луѓе. Ги имаше илјадници, милиони. Мнозина беа бедни, гладни и дури умираа од глад. Имаше многу болни, сакати и слепи.

Некои беа просјаци облечени во партали. А најлошото беше што тие не го знаеја патот за спасение. Најголемата желба на Вилијам беше да им го покаже патот кон небото.

Слика 3 - 5

Но таму не беа само луѓето што ги имаше насекаде. На каде и да се свртеше имаше грозни идоли - во куќите, покрај патиштата и храмовите. Вилијам гледаше тажно како луѓето се наведнуваа ниско и се поклонуваа на идолите. Тој ги гледаше како се молат на мртви фигури од дрво и камен, и воздивна. Само да можеше да им каже сè за Единствениот Вистински, Жив Бог. Требаше да го научи тешкиот јазик на луѓето колку што можеше побргу. Тој учеше и учеше.

Слика 3 - 6

(Пропуштете ја оваа слика за многу мали деца)

Вилијам виде и многу други необични нешта, коишто причинуваа срцето да го боли уште повеќе. Еден ден тој виде еден човек, којшто имаше ужасни остри куки забиени во кожата. Куките во кожата беа сврзани со јажиња за друго јаже. Човекот беше издигнат со јажето на еден столб и таму се нишаше во голем лак. Кутриот човек, мислеше дека така им причинува задоволство на своите богови, со тоа што го измачува своето тело. Тој веруваше дека тоа ќе ги натера да се однесуваат кон него подобро, но не знаеше за Божјиот љубезен Син, којшто беше ранет за нашите гревови, па така нема потреба ние да страдаме за нив.

Слика 3 - 7

Друг пат Вилијам виде нешто ужасно коешто никогаш не го заборава. Го виде она што го нарекуваат "сати". Во индија, кога некој маж ќе умре му го земаат телото и го изгоруваат. Многу луѓе веруваа дека сопругата на покојниот треба да биде изгорена жива заедно со телото на својот мртов сопруг. Мислеа дека таа може да отиде со него во другиот живот. Жените беа често изгорувани со своите мажи.

Кога Вилијам виде една група луѓе како се подготвуваат да изгорат една жива жена со телото на сопругот, беше цврсто решен да ги спречи. Почна да зборува со луѓето и ги молеше да не го прават тоа, но тие не сакаа да го слушаат. Продолжија, затоа што веруваа дека

токму тоа е она што треба да го направат. Вилијам се наежи и се сврте. Тој не можеше да издржи да гледа како ја горат жената и си помисли: " Само да го познаваа Оној којшто може да им ги прости гревовите и да им даде вечен живот. Ќе сторам сè што можам за да им помогнам да го запознаат и да поверуваат во Исус. Ќе сторам сè што можам да ги спречам да горат жени. "

РАБОТАТА ЗАПОЧНУВА

Штом Вилијам научи доволно Бенгали за да може да зборува со индијците, се обиде да им каже за прекрасниот Спасител којшто го даде својот живот за да ги спаси грешниците.

Индијците знаеја дека мисионерот ги сака. Тој беше љубезен, им даваше лекови и ги лекуваше кога беа болни. Ја делеше храната со оние коишто беа гладни. Имаше училиште за нивните деца. Не ги мамеше, така како што тие и нивните господари се мамеа еден со друг. Со радост, момчиња и девојки, мажи и жени се собираа околу него. Тие слушаа внимателно кога тој им раскажуваше за единствениот вистински Бог и Неговиот Син Исус. Вилијам беше одушевен. Беше сигурен дека многу бргу ќе поверуваат во Исус.

Но тие не поверуваа, дури ниту еден од нив! Тие како да не разбираа или можеби се плашеа што ќе направат или помислат нивните соседи, ако станат христијани. Сакаа да слушаат за тој нов пат, но продолжуваа да одат по своите стари грешни патишта.

Слика 3 - 8

По тесни, оградени со палми патеки меѓу зелените оризови полиња, Вилијам ги обиколуваше селата со километри наоколу. Со љубов проповедаше и поучуваше од Божјиот Збор. Но насекаде беше исто. Индијците сакаа да слушаат за Господ Исус, но не веруваа во Него. Понекогаш Вилијам се враќаше дома многу уморен и обесхрабрен. Тогаш тој клекнуваше на колена и се молеше за тие луѓе, чии што срца беа толку црни од грев. Понекогаш ќе поработеше во бавчата што ја беше насадил. Тоа беше едно убаво место полно со разни видови бујни и пријатни цвеќиња, лиснати растенија и дрвја, коишто беше ги собирал при своите патувања. Работата сред зелените ладните зелени растенија и дрвја го успокојуваше.

Во својата соба, Вилијам работеше долги часови на преводот на Библијата на Бенгали јазикот. Честопати работеше на треперлива свеќа до доцна во ноќта. Тој знаеше дека нема да има доволно мисионери за да им ја кажат на луѓето во Индија добрата вест за Исус. Но ако Божјиот Збор можеше да биде преведен, милиони примероци можеа да бидат отпечатени. Тогаш многу луѓе самите ќе можеа да го читаат Божјиот Збор.

Трпеливо тој работеше, се молеше, проповедаше и преведуваше. Една година, две години, три, четири, пет години. Сè уште ниту еден индиец не беше покажал дека верува во Господ Исус за спасение. Колку обесхрабрувачки! Што би сториле вие ако бевте Вилијам? Што мислите дека стори тој? Беше ли готов да се откаже? Не, Вилијам не! Тој рече: "Најголемата чест е да работам за Бог. Јас нема да се откажам од Неговата работа за ништо на светот. Бог е верен и силен. Она што го започнал, Тој нема да го остави недовршено." Вилијам знаеше дека Божјата волја е индијците да чујат за Евангелието и да станат Божји чеда. Тој имаше доверба во Бог дури и кога изгледаше дека никој од нив нема да поверува. И Бог не го разочара.

Ве интересира ли како Бог одговори на молитвите на Вилијам и како ја награди неговата вера? Следниот пат ќе чуете за некои возбудливи нешта коишто се случија во Индија.

Глава 4

ЦЕЛТА НА ПРЕВЕДУВАЧОТ

Требаше ли Вилијам Кери да се откаже да проповеда тогаш кога се чинеше дека индијците нема да поверуваат во Исус? Зошто да или зошто не?

Зошто треба да сме упорни дури и кога Божјото дело е тешко?

Што рече Вилијам дека е најголема чест?

ПРВИОТ ПРЕВОД

Претставете си дека започнувате да ја препишувате целата Библија со рака - колку време мислите дека ќе ви одземе тоа? Но да претпоставиме дека треба најпрво да ги преведете зборовите на друг јазик, а потоа да пишувате. Тоа е она што го стори Вилијам Кери. Кога не беше зафатен со проповедање или со работа на плантажата каде што живееше, тој ја преведуваше Библијата. Тоа беше бавна, тешка работа.

Слика 4 - 1

Долги часови Кери и неговиот пундит (индиски интелектуалец) седеа наведнати над масата и се обидуваа да ги најдат зборовите коишто би го кажале она што го кажува Божјиот Збор. Вилијам ќе напишеше еден стих или една страница на бенгалски јазик. Потоа пундитот ќе ја прочиташе. Ако не беше сосема точно, Кери ќе ја променеше и ќе ја напишеше одново.

Минуваа денови, недели, месеци и години. Кери продолжуваше внимателно да ги пишува страница по страница необичните букви и зборови на бенгали јазикот. Купиштата страници стануваа поголеми, додека не ги имаше со илјадници. Сите беа напишани вешто од раката на Вилијам.

Му беа потребни пет и половина години за да го преведе поголемиот дел од Библијата на Бенгали! Дали мислите дека би можеле да работите толку долго и трудољубиво за да го

дадете Божјиот Збор на други? Кери го вршеше тоа со радост. Тој беше среќен што првиот превод беше скоро готов, но имаше друга голема работа која требаше да се заврши. Требаше да се отпечати. Но како и каде можеше да се печати?

Во цела Индија имаше само неколку печатари и машини за печатење. Вилијам се молеше и се надеваше на Бог да му помогне и да му покаже што да стори.

Бог сака да одговара на молитвите на Своите чедра. Тој одговори на молитвата на Вилијам на еден чуден начин. Малку пред тоа, од Англија во Индија беше донесена една дрвена печатарска преса и се продаваше! Вилијам беше возбуден. "Токму она што ми треба", си мислеше тој. Не знаеше дека Бог беше вложил во срцето на еден добар англиски пријател да ја купи пресата и да му ја даде како подарок. Кери беше трогнат и благодарен. Пак Бог беше го обезбедил она што му требаше.

Слика 4- 2

Вилијам и еден друг човек почнаа да ја подготвуваат пресата за печетење. Љубопитните индијци никогаш не беа виделе пред тоа таква машина. Ја гледаа и се чудеа што е тоа. Кога видоа колку Вилијам е задоволен, рекоа: "Гледајте колку е среќен Сахиб. Ова е веројатно неговиот идол!"

Кери се насмевна. Тој им објасни дека пресата за печатење ќе им помогне на луѓето

Толкување и објаснување

- Бенгал** - голема и важна област северно од заливот на Бенгал
- Бенгали** - јазик којшто се зборува во Бенгал
- Габардан;**
- Гуру** . религиозен учител :**Јаганат Дас;**
- Кришна Дас; Кришна Пал;**
- Пундит** - учен човек
- Сахиб** - господин или учител
- Себак Пам; Серампоре** - град во источна Индија

да знаат, дека е лошо да се клањаат на идоли. Таа ќе ги печати зборовите на Единствениот Вистински Бог за луѓето да можат да го запознаат.

НОВИТЕ ПОМОШНИЦИ

Кој ќе работи на пресата? Може ли Бог да даде преса, а да го заборава печатарот? Вилијам не мислеше така. Тој очекуваше Бог да испрати и печатар исто така. И веднаш штом пресата беше дадена на Кери, еден пријател, печатар, во Англија му напиша писмо во кое се велеше: "Драг господине Кери ... Напролет ќе отпатувам за Индија за да ви помогнам во Божјото дело ... На срце ми лежи да живеам, работам и умрам со вас ... Нека Бог ме направи верен, трпелив, смел и подготвен за таа задача." Беше потпишано со Вилијам Јард.

Колку добри вести! Но, имаше уште! Три други мисионерски семејства сакаа да дојдат со истиот брод со печатарот. Вилијам му оддаде благодарност на својот љубезен Татко на Небото за преводот, за пресата, за печатарот и помошниците.

Слика 4 - 3

Замислете ја радоста на Кери кога се сретна со печатарот и новите мисионери! Бог ги беше испратил овие луѓе да работат во Индија со него, а Вилијам си замислуваше колку многу работа сега ќе можат да свршат. Најпрво, тој и мисионерите побараа место каде што ќе можат сите да живеат и работат заедно.

Набргу најдоа една голема куќа покрај реката и градот Серампоре. Таму ја поставија печатарската машина којашто требаше да го печати Божјиот Збор на Бенгали и други јазици. Основаа и едно училиште за деца. И одеа да проповедаат по градот и во многу села. Тоа беа зафатени и среќни денови за Вилијам.

Тогаш се случи нешто уште почудно. Еден индиски гуру, религиозен учител по име Кришна Пал, поверува во Исус и беше крстен. После седум години еден индиец стана христијанин! Набргу имаше и други. Кришна Пал им беше зборувал на жена му, нејзината сестра и на еден пријател за она што го знаеше за Господ Исус, и тие исто така поверуваа во Него и беа крстени. Радост ги исполнуваше срцата на мисионерите и нивните домови.

Слика 4 - 4

Но некои од соседите и роднините на Кришна Пал беа разгневени што тој стана христијанин. Толпа од народ го заобиколи на улицата и извикуваше гласни зборови против него. Го исфрлија од куќата, го тепаа и украдоа една од неговите ќерки. Дури имаа намера да го убијат, но гувернерот слушна за нивните зли намери и испрати војници да го чуваат него и семејството.

Соседите на Кришна Пал беа зачудени. Што и да правеа, ништо не можеше да му го промени умот. Видоа дека Господ Исус, кого тој го сакаше и на кого му се доверуваше, дека го прави среќен, љубезен и смел. Почнаа да го слушаат она што им го зборуваше за Исус и некои од нив станаа исто така христијани.

БОЖИОТ ЗБОР ДАВА ПЛОД

За да биде радоста на Вилијам целосна, неколку месеци подоцна, откако Кришна Пал стана христијанин, беше отпечатен првиот Нов Завет на Бенгали. Со благодарност тој го однесе во нивната малечка црква. Мисионерите и пријателите индијци клекнаа на колена да му благодарат на Бог за тоа. Го помолија да ги благослови Новите Завети коишто ги печатеа. Тие се молеа Тој да им помогне на оние коишто ги читаат да го разберат и да поверуваат во она што го читаат.

Слика 4 - 5

Каде и да отидеа, Вилијам, Кришна Пал и мисионерите, почнуваа да ги раздаваат скапоцените книги. Тие не му даваа Нов Завет на секого, зашто многу индијци не знаеја да читаат. Пред да му дадат книга на некого тие го прашуваа: "Можеш ли да читаш?"

Ако индиецот кажеше: "Не Сахиб", го прашуваа: "Може ли некој во вашето село да чита?" Индијците честопати одговараа: "Да, еден човек, Сахиб." "Тогаш однеси ја оваа книга на човекот кој може да чита. Замоли го да ти ја чита тебе и на твоите соседи. Таа ќе ви каже како вашите гревови можат да бидат простени и како можете да бидете среќни во живот и смрт."

Индијците беа зачудени. Каква е таа книга која кажува такви важни нешта? Тие внима-

телно го носеа Новиот Завет во своето село и го даваа на човекот којшто можеше да чита. Така, тој им читаше нив и на нивните соседите.

Многу луѓе во селата на Бенгал за прв пат чуја за добрите вести на Исус, а некои поверуваа во Него.

Слика 4 - 6

Еден од Новите Завети му беше даден на еден човек по име Кришна Дас, да го чита во неговото село. Ден по ден, три години, неговите соседи доаѓаа да го слушаат како им чита. Тој беше секогаш расположен да чита, а неговите соседи никогаш не се изморуваа од слушање. Новиот Завет им донесе радост на Кришна Дас и на луѓето од неговото село.

Неговиот сосед, Јаганат Дас, слушна што вели книгата и ги скрши идолите на коишто им се клањаше. Себак Рам кој беше силен, груб човек, престана да ги пее лошите песни коишто обично ги пеше.

И Габардхан, рибар, којшто имаше обичај да мами и лаже, престана да го врши и едното и другото. Селото се измени откако почнаа да го слушат Зборот Божји и откако поверуваа во Божјиот Син.

Еден ден, селаните рекоа: "Треба да го најдеме човекот којшто ни ја даде таа чудна книга. Треба да му благодариме за неговиот добар подарок."

"Но јас не му го знам името на човекот. Не знам каде живее", рече Кришна Дас. "На горната страна на книгата пишува само дека е печатена во Серампоре."

Слика 4 - 7

"Ние можеме да ги пратиме Јаганат Дас, Себак Рам и Габардхан во Серампоре", предложија селаните. "Тие можат да се обидат да го најдат човекот и да му благодарат во наше име." И така, тројцата тргнаа за Серампоре. Таму го најдоа Вилијам Кери, којшто ја беше превел книгата. Го најдоа и Вилијам Јард, којшто ја отпечати и даде на Кришна Дас. Тие им благодарија неколкупати на Кери и Јард.

"Ние веруваме во Исус", рекоа тие радосно. "Ние знаеме дека Тој е Спасител којшто го даде

својот живот за нашиот грев. Ние ги скршивме нашите идоли и сега му се поклонуваме Него."

РАШИРЕН ПЛАН

Тие добри вести, многу ги израдуваа мисионерите. "Кога би можеле да го дадеме Божјиот Збор на секој човек во Индија којшто може да чита", воздивнуваше Вилијам. "Тогаш многу мажи, жени, момчиња и девојки во селата ќе можат да чујат и поверуваат во Исус."

"Нам ни причинува радост да го даваме Новиот Завет на луѓе коишто никогаш не го виделе", рече Кери. "А за да го направиме тоа, треба да продолжиме да преведуваме и печатиме."

Кери се молеше и планираше ревносно. "Ако Бог ни даде петнаесет години", рече тој, "можеме да се надеваме да ја преведеме Библијата на сите главни јазици во Индија."

Годините во Индија не беа лесни. Др Томас умре, жената на Вилијам којашто беше долго време болна, умре исто така. Но Вилијам, неговите синови, другите мисионери и индиските помошници се согласија да работат уште позасилено - секој да помага да се преведе Божјиот Збор на тие многу непознати јазици кои се говорат во Индија.

Никој не работеше толку многу како Вилијам. Еден индиски учител велеше дека нема видено некој кој работи како Кери. Тој беше во недоумица и го праша г-дин Јард: "Какво тело има Кери? Тој никогаш не изгледа гладен или уморен и никогаш не ги остава нештата недовршени."

Секогаш кога беше завршен некој нов превод, г-н Јард и неговите помошници, внимателно ги подготвуваа зборовите за печатење и печатеа колку што се можеше побрзо. Имаше уште милиони луѓе коишто никогаш не беа го виделе или чуле Божјиот Збор.

Како можеше Јард да печати на толку многу јазици? Тој сега немаше само една мала преса. Имаше пет машини коишто работеа и педесет индијци кои помагаа да се подготви хартијата, да се управуваат машините и да ги подготвуваат преводите за печатење. Божјото дело во Индија растеше, а Вилијам се радуваше.

Слика 4 - 8

Токму кога се чинеше дека сè врви добро, се случи нешто ужасно. Никој не знае како, но една вечер печетницата се запали и изгоре до темел. Огнените пламени уништија купови хартија, многу книги и илјдници страници со драгоцен превода.

Со солзи во очите, Кери стоеше и гледаше во рушевините кои чадеа. "За една ноќ", рече тој, "трудот од многу години заврши."

Неколку часа пред огнот, печатницата работеше под полна пареа. Божјот Збор се печатеше на јазиците на многу народи. Сега тоа беше една црна маса од рушевини. Што требаше да прават сега Вилијам и мисионерите? Беше ли тоа крај на нивните преводи и печатењето?

Глава 5

ЗАДАЧАТА НА УЧИТЕЛОТ

Што се случи што Вилијам престана да ја печати Библијата?

Дозволува ли Бог неговите деца да имаат непријатности? Кога ќе дојдат неволјите, што треба да правиме?

Дали мислите дека Бог можеше бедата со пожарот да ја преобрне за добро на Вилијам? Што е кажано во Римјаните 8:23? Бедата се претвара во благослов.

Што мислите дека стори Вилијам кога виде дека годините од неговиот труд се претворија во чад? Дали се вознемири и дали се жалеше? Не, тој едноставно рече: "Колку неиспитани се Божјите патишта! Речиси бев при крај со некои од моите преводи, колку што можев добро да ги преведам. Можеби бев горд заради нашата Мисија. Господ допушти да се случи ова, за да сметаме повеќе на Него. Ќе молчам и ќе знам дека тој е Бог."

Кери немаше намера да се откаже. Тој го започна одново преводот на Библијата. Реши да го направи уште подобар од претходниот.

Г-дин Јард радосно правеше планови пак да печати. Колку задоволен беше тој што ниту една од печатарските машини не беше уништена. Сите пет беа извадени од вжештената зграда, но тој немаше никакви букви за нив. Огнот ги беше стопил оловните букви во грутки без форма.

Слика 5 - 1

Кога чепкаше по поцрнетите рушевини, наеднаш Јард извика од радост. Во песокот имаше закопани челични калапи, коишто можеше да ги употреби за правење на нови букви. Сите челични калапи за четиринаесетте јазици беа неоштетени! Беа потребни десет години за да се направат. Беше чудо што не беа оштетени. "Со нив", рече тој радосно, "можеме брзо да направиме нови букви и да почнеме да печатиме." Кери и Јард му благодарија на Бог за тоа што челичните матрици останаа зачувани.

Недалеку од старата печатница. се наоѓаше еден големо складиште. Само четири дена пред пожарот, една трговска куќа се беше иселила од таму. Празното складиште беше место токму за нивната нова печатница. За тоа, исто така, му оддадоа благодарност на Бог.

Јард и неговите помошници работеа како мравки. По еден месец веќе повторно го печатеа Божјиот Збор на повеќе јазици отколку пред тоа. И наместо пет машини за печатење, набргу имаа веќе десет.

Во меѓувреме вестите за страшниот пожар беа стигнале во Англија и Америка. Насекаде христијаните зборуваа за тоа и заради пожарот, многу повеќе луѓе чуја за чудната мисионерска работа во Индија, повеќе луѓе се молеа и даваа помош и пари. Огнот не го прекина преведувањето и печатењето на Божјиот Збор. Напротив, тој помогна мисионерите да работат повеќе. Она што изгледаше лошо, Бог го преобрна за добро на Вилијам и Мисијата.

ПРОФЕСОРОТ ОД КОЛЕЦОТ

Колку многу беше зафатен Кери со преводот и проповедањето! Но тоа не беше сè што вршеше. Во тоа време тој вршеше уште една важна работа.

Единаесет години пред пожарот, англиската власт беше основала колеџ во Калкута. Колеџот беше за обучување на млади англичани да станат управници, судии и чинивници во Индија. Власта имаше потреба од професор којшто ќе им ги предава на тие луѓе индиските јазици.

"Најдобриот човек за таа работа", се согласуваа службениците, "ќе биде мисионерот Вилијам Кери. Тој одлично ги владее тие јазици. Зошто да не го прашаме?"

Веднаш испратија писмо по еден курир на другата страна од реката, до куќата на Кери. Зачудениот мисионер го отвори писмото и прочита: "Господине, дали би прифатиле да

работите како професор по индиски јазици во Државниот колеџ?"

Сака ли Бог да сум учител во колеџ?, се чудеше Вилијам. Тој ги повика своите пријатели Јард и Маршман, да чуе што мислат тие. И тројцата ги наведнаа своите глави над писмото. Го замолија Бог да им помогне да знаат што треба да стори Кери. Им се чинеше дека Божјата волја за него е да ја прими таа почит.

Слика 5 - 2

И секој вторник навечер Вилијам заминуваше по широката, кривулеста река Хули во колеџот во Калкута. Таму остануваше во среда, четврток и петок. Во тие денови предаваше, зборувааше со студентите и работеше на своите преводи. Навечер проповедаше во една црква што ја основа во градот. Понекогаш им помагаше на бедните и болните и зборувааше со луѓето кои му поставуваа прашања. Потоа во петок се враќаше по реката дома.

Триесет години Кери предаваше јазици во Државниот колеџ. Тој беше кроток учител, пријател, помошник и љубезен мисионер. Преку него многу од студентите го запознаа и поверуваа во Господ Исус Христос како нивен Спасител од гревот.

За своето предавање Вилијам добиваше голема плата, но задржуваше само мал дел за да ги купува работите што му беа неопходни. Со радост тој го даваше остатокот за помош на индиските проповедници, за градба на цркви и други мисинерски дејности.

Во колеџот во Калкута, Вилијам помагаше во обучувањето на млади англичани во државната работа. Но тој се молеше и копнееше за друг колеџ - колеџ во којшто ќе бидат обучувани млади индијци за Божјото дело. "Ви знаете", им кажа тој на Јард и Маршман, "верувам дека Бог сака да отвориме еден колеџ за индијци. Никогаш нема да има доволно мисионери да им проповедаат на милионите луѓе за Исус. Ако постоеше христијански колеџ, ќе обучевме стотици енергични млади индијци да станат проповедници и учители меѓу сопствениот народ."

Јард и Маршман беа воодушевени. Беа трогнати од таа прекрасна идеја која Бог им ја

дал. "Ќе ги заштедиме сите пари кои што можеме, за колеџ", си ветува еден на друг. "А Бог сигурно ќе ни помогне."

КОЛЕЏОТ СЕРАМПОРЕ

Слика 5 - 3

Седум години Кери, Јард и Маршман се молеа, штедеа и планираа пред да се оствари нивниот сон. Колку ревносно тие надгледуваа како се издига првата прекрасна зграда. Колку ревносно тие се молеа за студентите кои Бог ќе ги испрати да станат проповедници и учители на Неговиот Збор.

Набргу првата група трудољубиви младинци вредно учеше во новиот колеџ. Вилијам беше уште позафатен од било кога. Сега, освен што беше проповедник и преведувач, тој предаваше и во два колеџа. Секоја вечер малата лампа во неговата соба светеше долго откако сите ќе заспеа.

Годините минуваа. Косата на Кери побеле. Неговите енергични стапки станаа побавни. Еден ден тој заврши со корекцијата на преводот на една Библија на којашто работеше долго време, се насмевна кротко, го остави настрана и рече: "Работата ми е завршена". И навистина беше. Силите почнаа да му попуштаат. Тој беше слаб и уморен. Беше подготвен да ја напушти Индија и да оди дома - во Небесниот дом.

Слика 5 - 4

Кери не можеше повеќе да излегува да проповеда и предава, но тој сакаше да седи во својата прекрасна градина, да се моли и чита. Таму доаѓаа пријатели да го посетуваат. Неговата оградена градина беше едно прекрасно место. Во неа се наоѓаше едно бистро, студено езеро. Покрај леите имаше стотици егзотични цвеќиња, зелени растенија, расцветани жбунови и величествени дрвја. Тој ги беше собирал и посадил самиот. Го знаеше името на секое дрво посебно и знаеше како да се грижи за него за да расте. За време на тие години, Кери стануваше рано за да се шета меѓу растенијата во градината. Кога се шеташе, тој разговараше со Бог, за нивното заедничко дело.

Со трпение Вилијам ги поучуваше своите индиски пријатели како да се грижат за своите

градини. Тој им помогна да се научат како да одгледуваат подобар вид на зеленчук, зрнеста храна и дрвја. Тој им покажа начин како подобро да ја искористат земјата којашто Бог им ја дал.

ГОДИНИТЕ НА ЗАДОВОЛСТВО

Слика 5 - 5

Седејќи во својата градина, Кери често мислеше на времето кога прв пат дојде во Индија. Тогаш тој работеше повеќе од пет години за да го преведе Новиот Завет на еден јазик - Бенгали. Сега Божјиот Збор беше преведен на 34 јазици! Луѓето коишто зборуваа на тие јазици можеа сами да ја читаат Божјата вест и да научат за патот на спасение за себе, или пак од тоа што некој друг ќе им прочиташе.

Слика 5 - 6

Во почетокот тој проповедаше седум години пред макар еден индиец да стане христијанин. Сега имаше 26 цркви. Стотици индијци среќни одеа по патот на Господ Исус и беа крстени. Уште стотици други ги посетуваа црквите за да чујат за љубезниот Спасител, којшто дојде да ги спаси грешниците. Педесет проповедници предано ја проучуваа добрата вест за љубовта на Исус по градови и села. И трите сопствени синови на Кери беа посветени мисионери, коишто ја разнесуваа Божјата вест на далечни места.

Освен црквите, имаше 126 училишта за момчиња и девојки, коишто Вилијам и неговите пријатели ги основаа. Илјадници темнокожци со светнати очи се учеа гордо да читаат и пишуваат. Најмногу научуваа за Исус, Спасителот.

И не само тоа. Кери си спомнуваше колку ужаснат беше што вдовиците честопати беа изгорувани со нивните умрени сопрузи. Тој беше решен да стави крај на сето тоа! Со години го молеше гувернерот да издаде закон против тие ужасни обичаи. А сега имаше таков закон. Илјадници жени беа спасени од изгорување.

Срцето на Вилијам беше исполнето со благодарност кон неговиот Небесен Татко за се што беше направено. Тој рече: "Видете што стори Бог ... Ниту една моја желба не остана неисполнета."

Слика 5 - 7

Малку пред Кери да отиде кај Исус, еден млад мисионер по име Александар Даф, дојде да го посети. Тие поминаа пријатни моменти зборувајќи за Индија - како Вилијам проповедал, предавал и преведувал. Кога Даф виде дека Вилијам се умори, тој се збогува со него и тргна да си оди, но слушна дека Кери го вика со слаб глас. Г-дин Даф се заврти за да види што сака Кери. "Г-дин Даф", рече тој, "ти зборува-ше со г-дин Кери. Кога ќе заминам не зборувај ништо за г-дин Кери. Зборувај за Спасителот на г-дин Кери!"

Слика 5 - 8

Кери беше скромен човек. Тој не сакаше луѓето да зборуваат за него. Тој сакаше тие да зборуваат за неговиот чудесен Спасител. Исус му го беше исполнил срцето со љубов за изгубените.

Господ Исус е Тој којшто ни вели да ги љубиме и Тој ни заповедал да одиме во светот и да го проповедаме Евангелието на сите. Заради Исус Кери отиде во Индија. Од љубов кон Исус тој веруваше дека треба "да очекува големи нешта од Бог и да започне големи нешта за Бог." Тој очекуваше нешта од Бог и не се разочара. Беше започнал големи нешта за Бог и изврши многу од нив.

Вилијам имаше малку образование, но стана професор и основа колеџ. Тој беше сиромав, но сепак многумина ги направи богати - им го даде Божјиот Збор. Тој беше еден беден чевлар којшто плачеше и се молеше за загубените. При тоа тој помогна да се основа мисионерското друштво и стана голем мисионер.

Стана исто така познат. Луѓето во Англија, Америка и од други земји чуја за него и за делото на мисијата во Индија. Тие го следеа неговиот пример. Образуваа мисионерски друштва и испратија многу мисионери. Чевларот којшто ѝ ја даде Библијата на Индија стана "татко на современите мисии".

Окако ја слушнавте историјата за Вилијам Кери, можеби си рековте во срцето "Господе Исусе, би сакал да можам да им кажам на милионите луѓе коишто се загубени во гревот за Тебе. Помогни ми сега да бидам мисионер

таму каде што сум. Употреби ме Господе. Ако сакаш да бидам мисионер во друга земја - ќе отидам со драга волја. Нека исто така да очекувам големи нешта од Тебе и да започнам големи нешта за Тебе."